

Τῇ Ζ' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ
Μνήμη τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

* * *

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. (ἅπερ ζῆτει εἰς τοὺς Αἵνους τῆς Ἑορτῆς).

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{Bx}

Πα

ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}

ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

^{B8}Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε ^Β

Ἡ Στιχολογία. ^Β

^{B8}Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Β

^{B8}Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι ⁶ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω ⁶

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶

Ε^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου ⁶

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ⁶

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ⁶

A ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου ⁶ ^{7x}

E ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ⁶ ^{7x}

Π ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα ⁶ ^{7x}

P ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ⁶ ^{7x}

E ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου
ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ⁶ ^{7x}

E ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δω ως μοι ⁶ ^{7x}

E ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ ⁶ ^{7x}

Γ ^{B8} ^x ⁶ ^{7x}
ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ως μου ⁶ ^{7x}

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὅρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηγεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὥράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὅρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Εἶτα τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁλὴν ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὗ τῷ ὀνόματι,

ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστηματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῶρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

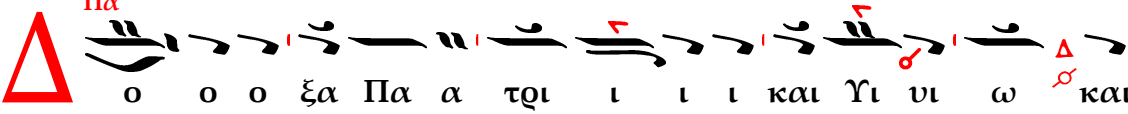
Ὅλην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὕμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρῶρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

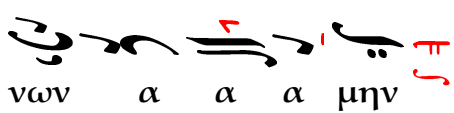
Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεσιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῶρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος Πα.

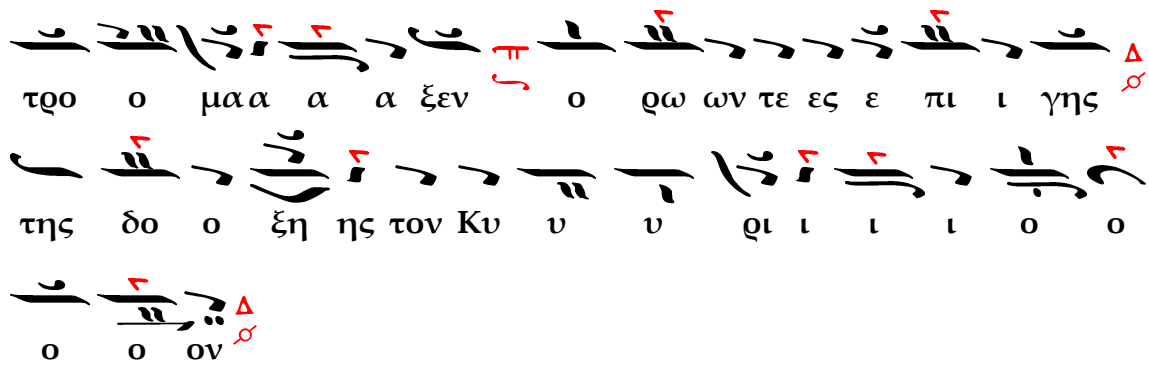
Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Κ**Πα**

αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τθ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ἀνατολίου.

Π^{Δι} ρο τυ πων την α να α α α στα α α α σιν
Πα την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος το τε ε
πα α α ρα α α λααμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου
μα θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω βο ον
και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν νην εν τω Θα
βω ω ω ρ α α νε ε ελ θων σου δε Σω τη ηρ
με τα α μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα
βω ρι ον ο ο ρο ο ος φω τι ι ε σκε
ε πε ε ε το οι μα θη ται σου ου Λο γε
ερ ρι ι ψαν ε α αυ τους εν τω ε δα α φει
τη η η ης γης μη φε ε ρο ον τες ο ο ραν την α
θε ε α το ον μο ο ορ φην αγ γε λοι οι
δι ι ι η η κο ο ο νουν φο βω ω και τρο
ο ο μω ω ου ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι
Κε ξα α α α α α α α αν γη η η ε
Πα

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψάλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

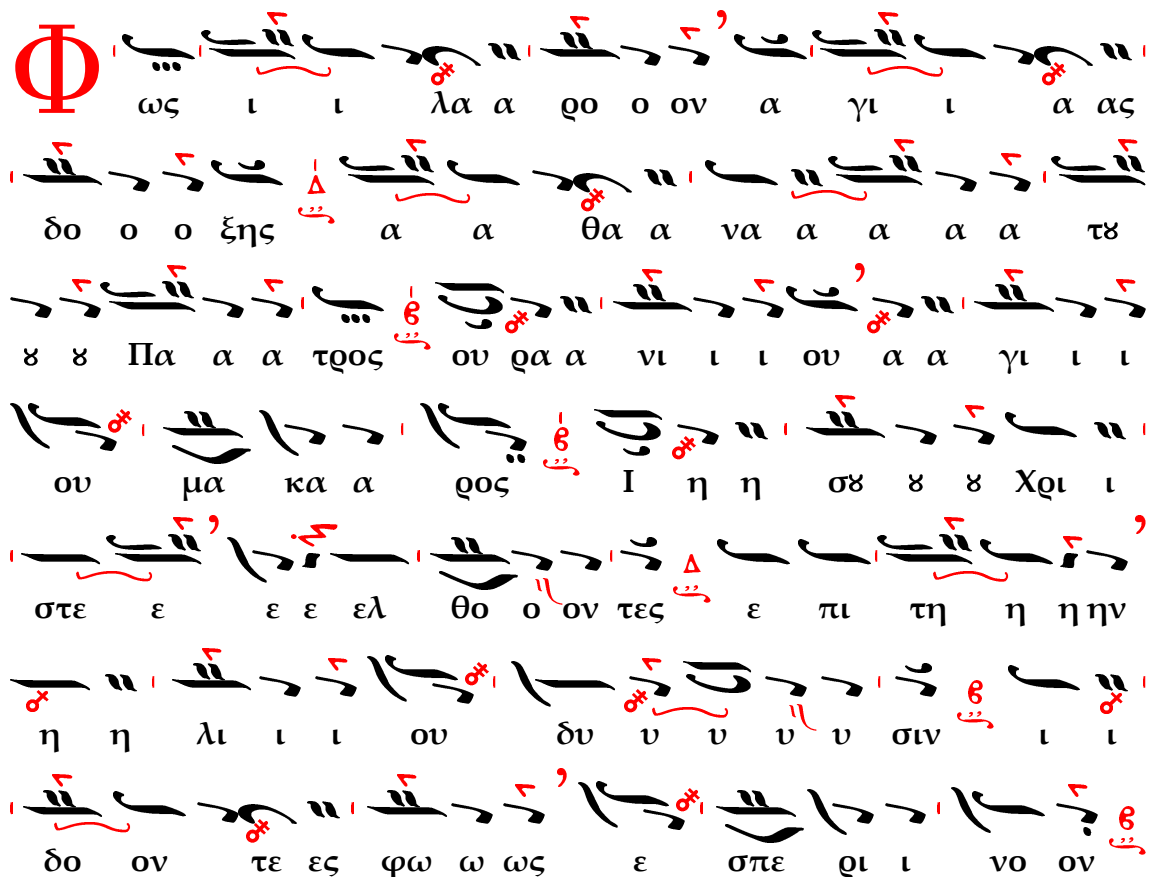
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

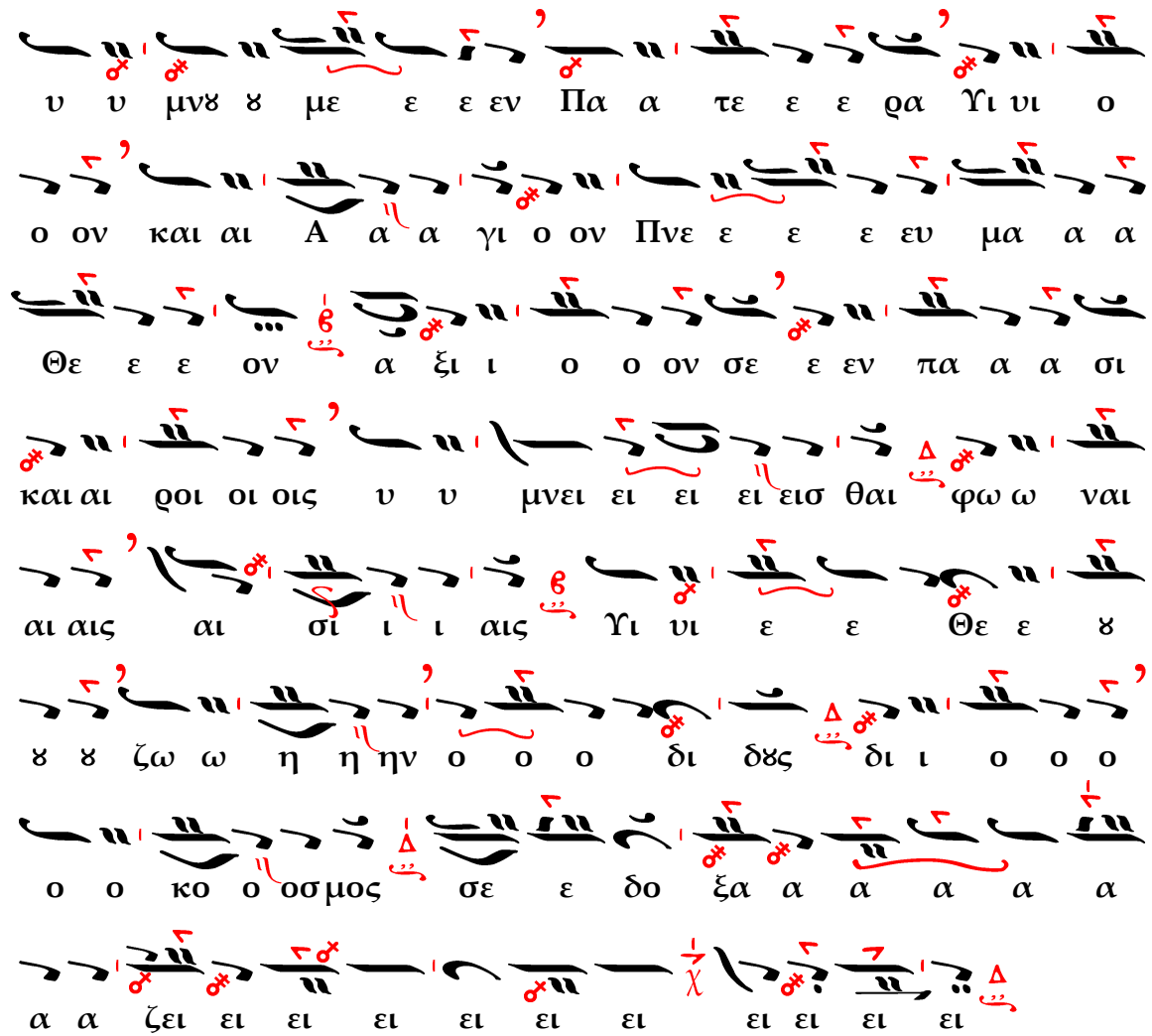
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

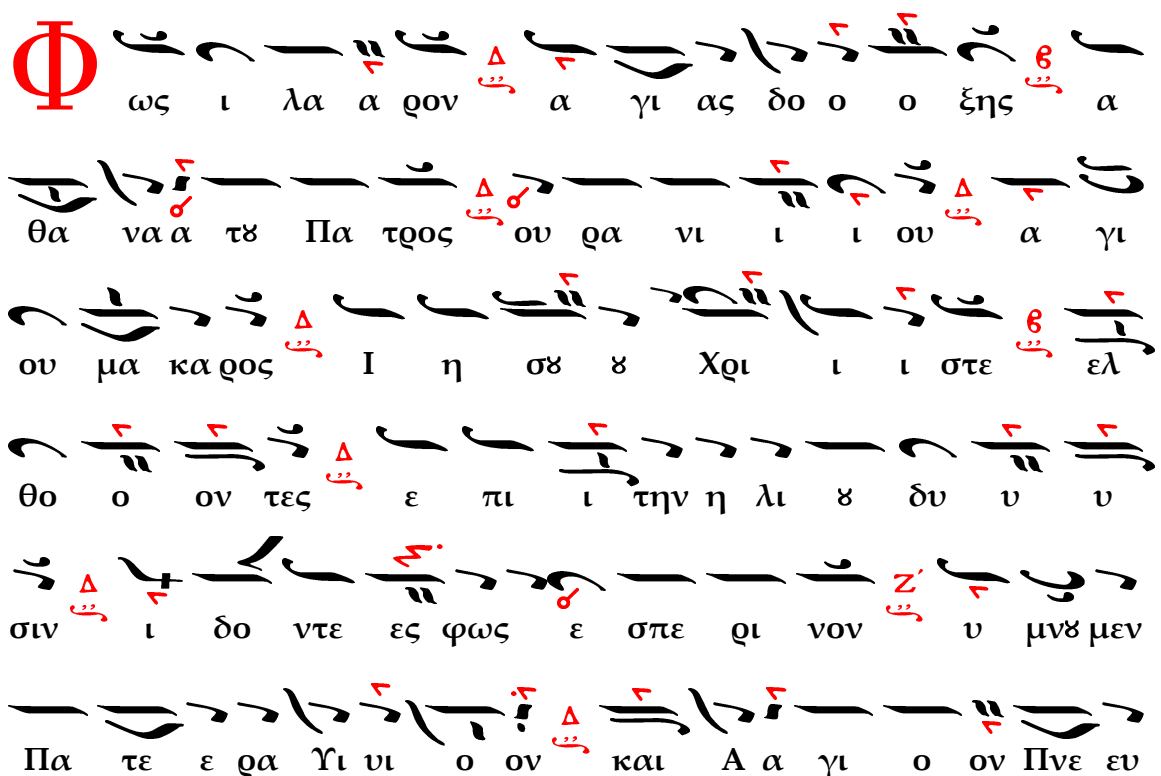
Ἦχος Δι Θ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

Ὁ διάκονος Ἑσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Ἦχος Γα ϕ

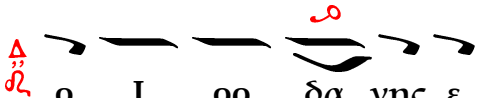
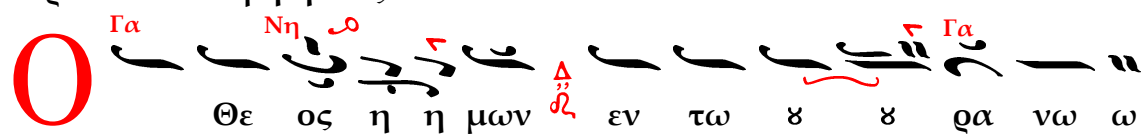
Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

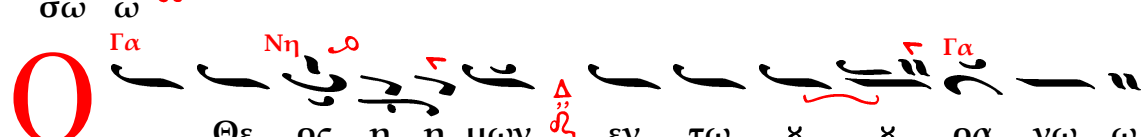
Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου
 ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α

γι ι α σμαυ τς ς

Ο Γα Νη Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
 ο ι ο ρ δ α ν η ς ε
 σ τ ρ α α α α φ η η ε ι ς τ α α ο π ι ι ι σ ω ω
Ο Γα Νη Θε ο ς η η μ ω ν Δι εν τ ω ς ς ρ α ν ω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λ η σ ε ν
 Πα Γα ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη
 ο
 τι ε σ τ ρ α α α α φ η η ς ε ι ς τ α α ο π ι ι ι
 σ ω ω
Ο Γα Νη Θε ο ς η η μ ω ν Δι εν τ ω ς ς ρ α ν ω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λ η σ ε ν
 Πα Γα ε ε ποι οι οι οι η η η σε ε ε εν
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. **(πῆ 12)**

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

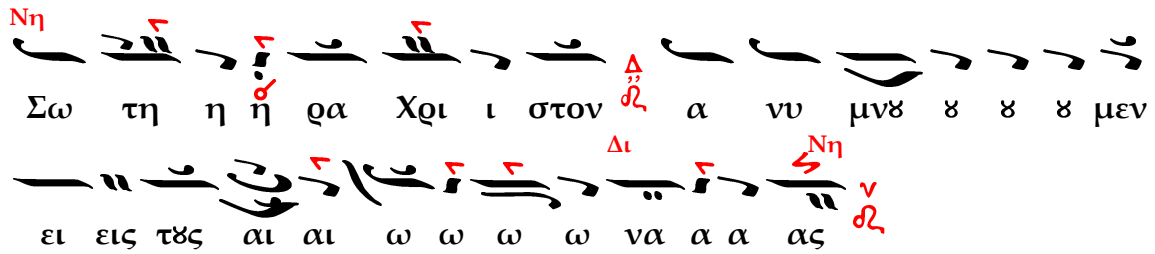
Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πη' 13)

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠχος ᾠδὴ Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Τ ης θε ο τη το ο ος σου Χρι ι στε α μν
δραν αυ γη ην πα ρα α γυ υ μνω ω ω σας
συν α να βα σι σοι ε πι του ο ο ο ρας
περ κο σμι σ σδ δο ξης ε ποι η σα ας κοι οι οι οι
νω ω ω ω νας ο ο θεν θε α στι κω ως ε
κρα α αυ γα α α α ζον κα λον ε ε στιν η η
μα α ας ω δε ε ει ει ει ει ναι μεθ ω ω ω
ω ων και η η μεις σε τον με τα μορ φω ω θε ε εν τα

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ψδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος
σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός
σοῦ εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ
χης Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι

σθαι σα σπευ στον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
 θς πταισμάτων μη α πο στρε ψης σς δς λς κε
 νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.
 Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το
 κε τας δυ να στει ει α ας σς λα λειν οι α να ξι
 οι ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα
 τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σς των κιν δυ
 νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρς ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σς
 γαρ δς λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).
 Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ὑπαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
 τερ γρ σα πο τε **ρ** Μω σα ῖ κη ρα α βδος αυ ρο τυ
 πωσ πληξα σα **ρ** και δι ε λθ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
 δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν **ρ** α
 σματω Θε ω α να μελπον τα **ρ**
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας **ρ**

Των λυπηρών επαγώγαι χεῖμα ἕξει τὴν ταπει-
νήν μὲ ψυχὴν ^ῥ και συμφορῶν νεεφητὴν ἐμὴν καλυ-
πτῶσι ^ῥ καρδιάν Θεο-νυμφευτέ αλλή Φώστε το κύρι-
αν το θεῖον και προαιώνιον ^ῥ λαμπρόν μοι το φῶς το χαρ-
μόσιν ^ῥ

Υπεράγια Θεο-τοκέσω σὺν ἡμᾶς ^ῥ

Εξάμετρώτων ἀναγκῶν και θλίψεων και ἐξέχ-
θρῶν δυσμενῶν ^ῥ και συμφορῶν βίβλου λυτρώθεις πα-
ναχραντέ ^ῥ τηκράται ἀδυναμείσῃ ἀνυμνωμέ-
γα λυγνῶ τὴν ἀμετρον σὺ συμπαθεῖς ^ῥ και τὴν εἰς
ἐμὴ σὺ πάρα κλησιν ^ῥ

Δοξα Πατρὶ και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι ^ῥ

Νυν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατεφυγον ἀντιλή-
ψιν κράται ^ῥ και πρὸς τὴν σὴν σκεπὴν ὁ λοψύχως

ε δραμον και γο νυ κλινω δεσ ποινα και θρη νω και στε να
α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων
κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με
γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε
προ ι στα σο υ περ ε μς πρε σβευ ου σατω Υι ω και
Θε ω ω σς τις εκ το σς τς με κλυ δωνος και δει νων
κιν δυ νωνερ ρυ σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φςρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω
σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α
κρο της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παντων ο δυ νη ρως κρα ζω σοι
προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει
αν δος μοι τω δω λω σω τω τα πει νω και α θλι ω
τω την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τω εν τι θερ μως

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να
τας ευ ερ γε σι ας σω κο ο ρη και τα ε λε η
σω ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι
ρω την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να
και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζω
σιν αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει
ας η θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μω

Κ αι νυν και α ει και εις τω αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να

σε την τς θα να τς το κρα α τος ε ξα φα νι σα

σαν ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α

δου προς ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα

νυ υμ νη τε Θε ο το κε επι την ε μην χα λε

πην τς σω μα α τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ

χης μς το αλ γο ο ο ος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
(κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Π ρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη
τον ε λε ρς πη γη τς κο σμς κα τα φυ γι ον
εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

ᾠδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Σ υ μς ι σχυς Κυ ρι ε συ μς και δυ να μισ συ
Θε ο ος μς συ μς α γαλ λι α μα ο πα τρι κς
κολ πς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα

κἄμ σου κραυγὰ ζω²τῇ δουναμί σου δοξαφίλαν

θρῶπε²

Υπερὰ γιὰ Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς²

Καὶ πᾶσι πονοῦσιν ἀλλήλους ἐν ἡρώωντι ληψίν² σου

προσφύγου γὰρ πᾶς καὶ σωθήσομαι· τίνα θεομηνεῖ

ξωβότη² θο²ν² θλίψει τὰ βίβλα καὶ ζαλαίσεις οἱ μοῖκλοι

νῆμενος² εἰς σεμόνην ἐλπίζω καὶ θαρρῶ καὶ καυ

χῶμαι² καὶ προστρέχω τῇ σκεπῇ σου, σώσον με²

Υπερὰ γιὰ Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς²

Τὸν πόταμον τὸν γλυκερόν, τὰ ἔλεός σου² τὸν

πλάσις δαΐδ, αἱ δροσίσεις τὴν παναθλίαν

καὶ τὰ πεινῶν² πανάγνεψυχῆ ἡμῶν, συμφορῶν

καὶ τῶν θλίψεων² καμίνω φλογισθεῖσα ἂν με γὰρ λυ

νώκη ρυττώ² καὶ προστρέχω τῇ σκεπῇ σου, σώσον

με²

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

τι

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπιλον μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον ελ πης α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π ως ε ξει πειν σθ κατ α ξι αν δυ νη σομαι τας

α με ε τρας οι κτιρ μς σθ δεσ ποι να τας την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρα με ε νηνως υ δωρ πε

ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ

ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαυ

σα

Ὁδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς
το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τρι
ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς
το φω ω των εν το λων σς τας ο δς μς κα τευ θυ νον
δε ο μαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε
νε χαι ρε θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε πη χαι ρε ο
πλον και τει χος α πορ θη τον χαι αι ρε προ στα σι α και
βο η θε ε και σω τη ρι α των εις σε προ σρε χον
των εκ πι στε ως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ο ι μι σςν τες με μα την βε λε μναν και ξι
φη και λα κκον ην τρε πι σαν και ε πι ζη τς σι το παν
α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς και κα τα βι βα σαι

προς γην α γνη η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ
φθα σα σα σω σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α πο πα σης α να γ κης θλι ψε ως και νο
ς και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ να μει εν τη
σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νς
και εξ εκ θρω των των πο λε μων και μι σων των με
κο ρη πα νυ μνη τε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας
ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης
α με τρη τς χρη στο τη τος τοι γα ρον δο ξα ζω υ
μνο λο γω ω και με γα λυ νω σς την α φα τον προς με
συμ πα θει αν

Ὁδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μ8 τας θλι ψεις ^ν_{δ2} ο τι κα κων η
ψυ χη μ8 ε πλη η σθη ^Δ₉ και η ζω η μ8 τω α δη προ
σηγ γι σε ^ν_{δ2} και δε ο μαιως Ι ω νας ^Δ₉ εκ φθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε ^ν_{δ2}

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_{δ2}

Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την
α θλι αν μ8 ψυ χη ην και καρδι αν ^ν_{δ2} και σκο τα σμον εμ
ποι ου σι μοι κο ο ρη ^Δ₉ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ
σι τον ^ν_{δ2} α πε λα σον ταυ τα μα κρα ^Δ₉ τη εμ πνευ σει της θει
ας πρε σβει ας σ8 ^ν_{δ2}

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_{δ2}

Πα ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και
των νο σων ι α τρον σε γι νω σκω ^ν_{δ2} και παν τε λη συν
τριμ μον τ8 θα να α τ8 ^Δ₉ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν

τλη τον και παν των των εν συμφοραις τα χι νην και ο
ξει αναν τι ληψιν

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Ο υ κυ υ υ πτωσ τον βυθον τς ε λε ε ς και
την βρυσιν των α πει ει ρων θαυματων και την πη γην
την α ε να ον ο οντως της προς ε με συμπαθει ας σς
δε ποι να αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και
κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ω σ
περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
τα σς σαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκς σι βε λει των
θλι ψε ων αλλ ευ ροι μοι σοι βο η θον και δι ω κτην
και ρυστην πα να χραντε

 ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας
 δα ς λας σα Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
 ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και
 προ ο στα σι αν

 α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο
 γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σω πη σον ως ε χσ σα μη τρι κην πα
 αρ ρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

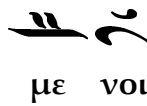
Ἦχος Δι-Θ

Προστασι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

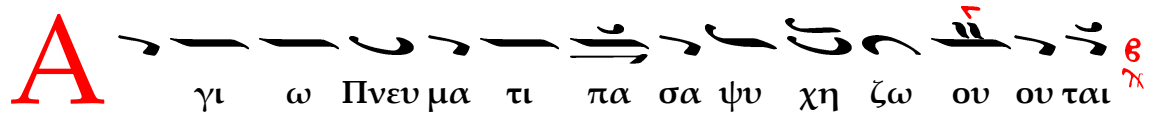
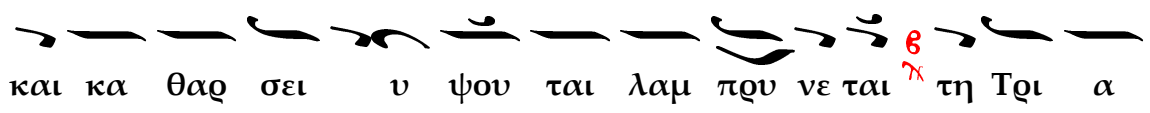
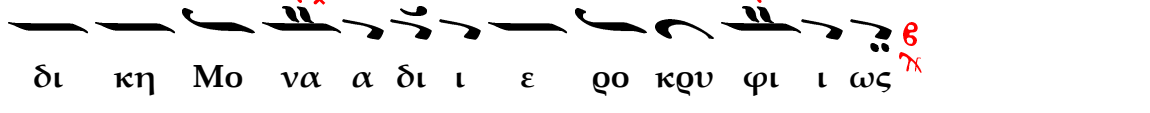
Ἦχος Βου Σ

Εκ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δεις)

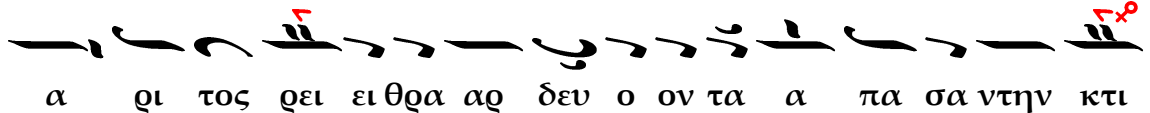
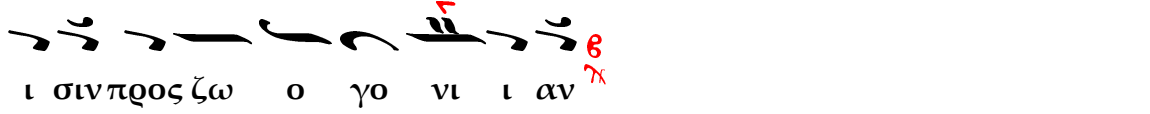
Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

 ⁶ (δεις)
με νοι ^{7x}

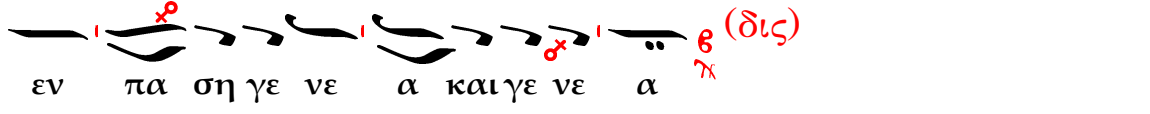
Δόξα...

A ⁶ ^{7x}
γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
 ⁶ ^{7x}
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ προ νε ται τη Τρι α
 ⁶ ^{7x}
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

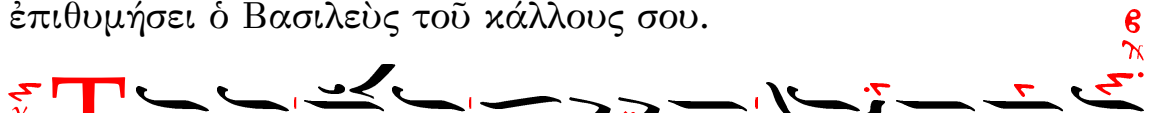
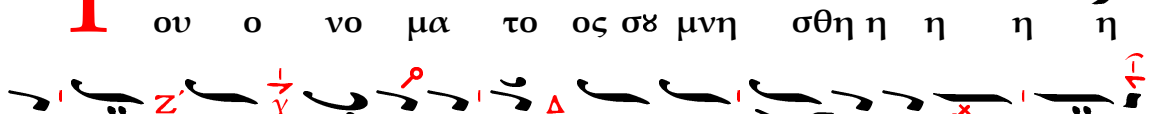
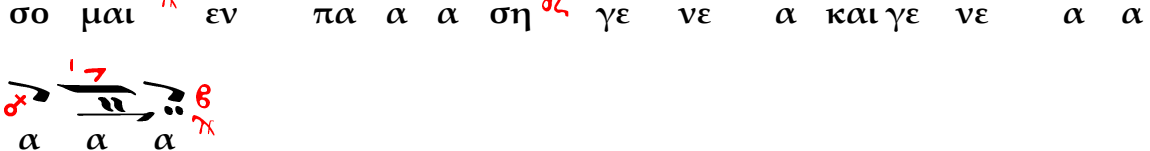
Καὶ νῦν...

A ⁶ ^{7x}
γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
 ⁶ ^{7x}
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
 ⁶ ^{7x}
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

⁷Ηχος ¹₂ Βου ⁶ ^{7x}

M ⁶ ^{7x}
νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
 ⁶ ^{7x} (δεις)
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

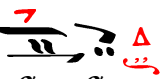
T ⁶ ^{7x}
ου ο νο μα το ος σμ νη σθη η η η η
 ⁶ ^{7x}
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 ⁶ ^{7x}
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τς ο νο μα το ος σς
εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σς μνη σθη η σο μαι εν πα
ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα
λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα
των

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει
με φε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το

ξευματα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πδ προ σφυ γω
ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μδ με νος και πα ρα μν
θι αν ουκ ε χω πλην σδ Δεσ ποι να τδ κο σμδ ελ πις και
προ στα σι α των πι ζων μη μδ πα ρι δης την
δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
νος α πο σδ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χδ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μδ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
μο νη προ στα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ

οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δεσ Ε βραιων εν κα μι ι νω κα τε
 πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δρο σον το
 πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι
 ι ε ο Θε ος εις τας αι ω νας
 Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
 Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε σκο τι
 σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον

και βλαβης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Νη

Τον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νω τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψ ε τε εις παν τας τας αι ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δι α σπλαγχνα ε λε ες σ παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τ με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δ ο μοι οι χει ρα βο η θει ας κα

τα πον τ με ε νω κα κω σε σι τ βι ου

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Πε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα β8 8 μη τη κρα ται α σ8σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ σтин

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των πα ρ θε νων δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος

έτέρα θέσις: ω ρα ι σμα και κλε ος

Ὁδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Ε^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^{ρδ} και της
γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις
^{Νη}
^{Γα} αν θρωποις σω μα τι κως ^{ρδ} και η γα στη ρ σου γε γονεν
^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο
^{Νη} ^{Γα} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με
γα λυ νου σι ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη ^{ρδ} που προσ
^{Νη}
^{Γα} δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
^{ρδ} ^{Νη}
ε φευ ρω κα τα φυ γην ^{ρδ} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
^{Γα} ^{Πα} αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι ^{Νη}
^{Γα} ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θα ρρων κα
τε φυ γον ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Ο^{Γα}υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον ^{Γα}με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε χει πειν ^{Γα}των υ περ νυν θαν μα
των σθ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νη σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν ^{Γα}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{Γα}
Εν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω ^{Γα}και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν
σθ πα σιν ο μο λο γω ^{Γα}και τας ευ ερ γε σι ας σθ

ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα

^{Γα}λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ

ση παν το τε ^{Γα}

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{Γα}

T^{Γα} ην δε η σιν μδ δε ξαιτηνπε νι χραν^ρ και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βδ μδ ως α γα θη^{Γα} και τας αι τη σεις πλη ρω σον^{Νη}
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νδς Δε σπο τδ Θε δ
^{Νη}μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον νον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν^ρ

Καὶ εὐθύς, τό·

A ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα
 ρι ζον και πανα μω μη τον^Δ και μη η τε ρα τδ δ
 Θε δ ημων^ρ

T ην τι μι ω τε ε ραντων Χε ρδ βιμ^ρ και εν δο
 ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
 φιμ^ρ την α δι α φθο ο ρως^κ Θε ον Λο γον τε
 κδ δ σαν^κ την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
 λυ νο μεν^ρ

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Τ ἦν υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ
τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι
ναν τς κο σμς υμ νοι στι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μς α μαρ τι ων α σθε
νει το σω ω μα α σθε νει μς και η ψυ χη προς σε
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις
α πηλ πι σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων σω ν ι κε των ι ι να
με σι τευ σης προς το ον εκ σς τε χθεν τα ω Δε σποι
να τς κο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη
πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα

τὸ Προδροὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων
 σωπεῖ Θεοτοκίῃ ἡμᾶς
Α λα λήθη των ἀσέβων των μη προ
 σκυ νύτων τὴν εἰκόνα στήν σε πτήν τη ἡν ἰστο
 ρηθεῖσαν ὑποοτὸ Ἀποστολῆς Λακαίε
 ρωτᾷ τὴν Ὁδηγητρίαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π ασαι των Ἀγγελων αἰζραταὶ Προδρο
 με Κυβριε Ἀποστολων ἡδωδε
 κας οἱ Ἀγιοὶ Πάντες μετὰ τῆς Θεοτοκο
 κᾶ ποιήσατε πρεσβεῖαν εἰς τὸ σωθῆναι
 ἡμᾶς

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἐορτῆς (ἁπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου.

Ἦχος Ϟ Γα ϕ

Μετμορφωθῆς ἐν τῷ ὀρει Χριστέ ὁ Θεός
ὅς δειξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δοξάν σου καὶ τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν μὴν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου
τοῦ αἰδίου πρεσβείας τοῦ Θεοῦ τοῦ κτλ φῶς
τοῦ δοξασινοῦ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ

πάσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων

ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
 Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
 ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται
 παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
 ω ω ω ω ω ων π9 συ υν α θροι οι σθεν
 τε ε ες εν θα α α α δε ρ2 Γεθ ση μα
 νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
 ω π9 κη δευ σα α τε μ8 8 8 το σω ω ω ω
 μα ρ2 και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ8 Δ9 πα
 ρα α λα α βε μ8 8 8 το πνε ε ε ευ μα ρ2
O γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
 ε λω ω ω ω ω ω ων π9 τω ων θλι βο με ε
 ε νων η η χα ρα ρ2 Χρι στι α νων η προ
 στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις π9 Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα βμ μ ς και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον Θε ον μη μμ ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

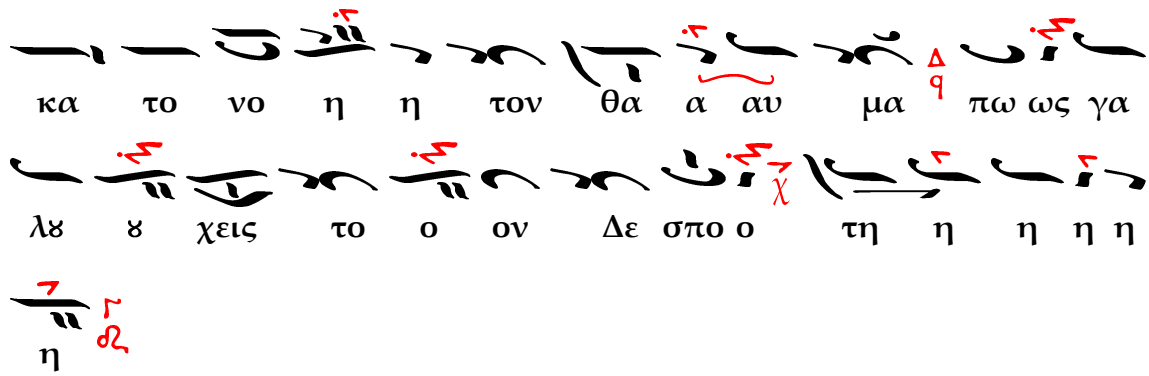
Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε

ε κα θε δρα τμ βα α α σι λε ε ε ε ως α

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.